

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/59/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716202813
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716202813.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská živnostenská komora, so sídlom Dolné Rudiny 3, 010 01 Žilina, IČO: 36 145 581, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Hronček & partners, s. r. o., so sídlom Národná 10, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, proti žalovanému: R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX/XE., XXX XX U., zastúpený advokátom JUDr. Jánom Sitarčíkom, so sídlom Dr. Herza 20, 984 01 Lučenec, o uloženie povinnosti žalovanému vydať účtovné doklady a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/56/2016 - 321 zo dňa 11. 10. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/56/2016 - 321 zo dňa 11. 10. 2018 vo výroku III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetným rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) prvým výrokom návrh na prerušenie konania zamietol. Osobitným výrokom II. uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi účtovné doklady za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica za mesiace august - december 2015, pozostávajúce z prijatých faktúr, vystavených faktúr, príjmových pokladničných dokladov, výdavkových pokladničných dokladov, pokladničnej knihy a inventarizáciu pokladne za 2. a 3. štvrťrok 2015, všetko do troch dní od právoplatnosti predmetného rozsudku. V prevyšujúcej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal vydania hnuťelného majetku a písomnej agendy za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica, súd žalobu zamietol (výrok III. rozsudku). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol výrokom IV. a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 1/3-iny.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že pôvodne podanou žalobou doručenu súdu dňa 07. 03. 2016 žiadal žalobca rozhodnúť tak, že súd uloží žalovanému povinnosť vydať žalobcovi účtovné doklady za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica za mesiace august až december 2015, pozostávajúce z prijatých faktúr, vystavených faktúr, príjmových pokladničných dokladov, výdavkových pokladničných dokladov, pokladničnej knihy a inventarizáciu pokladne za II. a III. štvrťrok 2015, do 15 dní od doručenia rozkazu na plnenie. V priebehu konania žalobca písomným podaním požiadal o pripustenie zmeny žaloby s tým, že dňa 24. 11. 2016 osobne doručil návrh na zmenu žaloby a okrem vydania účtovných dokladov, žiadal žalovanému uložiť i povinnosť vydať žalobcovi hnuťelný majetok bližšie špecifikovaný v návrhu a povinnosť vydať písomnú agendu za Krajskú zložku

Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica, pozostávajúcu z dokumentácie z vykonaných skúšok na overenie odbornej spôsobilosti od roku 2013 do roku 2016, dokumentácie o členskej základni Krajskej zložky SŽK Banská Bystrica, záznamy z rokovaní zástupcov Krajskej zložky SŽK Banská Bystrica s orgánmi štátnej správy a inými inštitúciami a písomnú agendu Krajskej zložky SŽK Banská Bystrica s orgánmi štátnej správy, vzdelávacími inštitúciami, vrátane stredných škôl. Súčasne požadoval priznať i náhradu trov konania. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že skutkový stav mal preukázaný pre rozhodnutie o uloženie povinnosti žalovaného vydať účtovné za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica za mesiace august až december 2015, tak ako boli presne určené vo výrokovej časti (výrok II. rozsudku). Pokiaľ ďalšími výrokmi, ktorými žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť vydať hnuťelný majetok a písomnú agendu za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory, v tejto časti súd žalobe nevyhovol s tým, že zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývala hmotná zodpovednosť žalovaného za majetok, ani prevzatie tohto majetku žalovaným. Žalobca do spisu doložil len inventarizačný záznam, ktorý bol podpísaný a odsúhlasený tak žalovaným, ako predsedom krajskej zložky, ako aj predsedom dozornej rady krajskej zložky a pracovníčkou Krajskej zložky komory Banská Bystrica. Tento inventarizačný list potvrdzuje len hmotný investičný majetok a drobný investičný majetok krajskej zložky pod poradovým 1 - 8 hnuťelných vecí, kde sú uvedené nadobúdacie ceny a dátum nadobudnutia s tým, že bol podpísaný dňa 09. 01. 2015. Znamená to, že tento inventarizačný list len deklaruje skutočnosť, že dňa 09. 01. 2015 sa uvedené hnuťelné veci nachádzali v priestoroch Krajskej zložky komory Banská Bystrica. Navyše žalovaný uviedol, že tento hnuťelný majetok sa tam aj naďalej nachádza a prístup majú všetci členovia krajskej zložky komory. Rovnako prístup do týchto priestorov a kľúče majú viacerí členovia vrátane všetkých členov Krajskej zložky Banská Bystrica. Navyše tieto priestory sú prenajaté na základe nájomnej zmluvy žalobcom, listina je uložená u žalobcu a žalobca je vlastníkom týchto hnuťelných vecí. Keďže žalovaný neniesol hmotnú zodpovednosť a nebolo preukázané, že žalovaný tieto veci prevzal, nakoľko inventarizačný list len deklaruje skutočnosť, že pri inventúre v januári 2015 sa tieto veci nachádzali v priestoroch krajskej zložky, súd žalobu pre neunesenie dôkazného bremena zamietol. Žalobca totiž nepreukázal, že žalovaný tieto veci zadržáva a odmieta ich vydať a že ich prevzal a nimi disponuje. Obdobne súd rozhodol aj pokiaľ išlo o písomnú agendu za krajskú zložku, nakoľko žalobca nepreukázal, že je žalovaný osobou, ktorá tieto veci zadržáva, nimi disponuje a tieto nevydala, resp. že nimi nakladá. Taktiež nebolo preukázané, že žalovaný ako bývalý predseda tieto listiny má a odmieta ich vydať do dispozície žalobcu. Pre neunesenie dôkazného bremena v časti uplatnených nárokov vydania hnuťelných vecí a vydania listín, týkajúcich sa činnosti krajskej zložky komory, súd žalobu i v tejto časti zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 2 CSP a konštatoval, že žalobca požadoval tromi žalobnými návrhmi, aby súd rozhodol vo veci, a to uloženie povinnosti vydať účtovné doklady, uloženie povinnosti vydať hnuťelný majetok a uloženie povinnosti žalovanému vydať písomnú agendu. Každý jeden z týchto nárokov súd posudzoval samostatne s tým, že len v jednom nároku bol žalobca úspešný a v dvoch bol neúspešný. Vzhľadom k tomu mal súd za to, že v konaní bol úspešnejší žalovaný, ktorému prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v rozsahu 1/3-iny.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP , pričom spresnil, že odvolanie smeruje proti výroku III. a IV. rozsudku okresného súdu a navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti zmenil tak, že súd uloží žalovanému povinnosť vydať žalobcovi hnuťelný majetok, pozostávajúci z hnuťelných vecí a písomnej agendy, tak ako bola špecifikovaná v žalobnom návrhu. Uviedol, že podľa záverov súdu prvej inštancie, zo žiadneho listinného dôkazu nevyplývala hmotná zodpovednosť žalovaného za majetok, ani prevzatie tohto majetku žalovaným. Žalobca zdôraznil, že žalovaný pôsobil vo funkcii predsedu KZK Banská Bystrica až do jeho vylúčenia z členstva v SŽK. Žalobca preukázal, že žalovaný bol zvolený dňa 03. 04. 2014 za predsedu KZK Banská Bystrica a taktiež bolo preukázané, že žalovaný bol vylúčený z členstva v SŽK dňa 26. 11. 2015 na zasadnutí predstavenstva SŽK, ktoré prerokovalo odvolanie žalovaného vo veci vylúčenia člena SŽK zo dňa 11. 11. 2015. Poukázal na čl. 12.1.3. Štatútu SŽK, ktoré určuje kompetencie a úlohy predsedu KZK a v zmysle ktorých zodpovedá za hospodárenie krajskej zložky komory, pričom postupuje v súlade s platnou smernicou o hospodárení. Každý člen SŽK, ktorý je zvolený do orgánu SŽK, súhlasí a zaväzuje sa, že bude dodržiavať dokumenty SŽK, berie tiež na vedomie, že v prípade neoprávneného nakladania s majetkom SŽK bude niesť majetkovo-právnu zodpovednosť. Tak to vykonal a svojim podpisom potvrdil i žalovaný dňa 16. 05. 2014. Vylúčenie žalovaného z členstva v SŽK malo za následok aj zánik funkcie žalobcu ako predsedu KZK Banská Bystrica. Aj napriek tejto skutočnosti žalovaný naďalej o sebe tvrdí, že je predsedom KZK a zadržáva a má vo svojej dispozícii účtovné doklady za predmetnú zložku komory za mesiace november a december 2015, hmotný majetok,

ako aj ostatnú písomnú agendu. Sám žalovaný počas konania uviedol, že je aj naďalej predsedom SŽK, že má žalobcom

požadovaný hnuťelný majetok SŽK vo svojej dispozícii a že nemá dôvod tento majetok žalobcovi vydať. Súčasným predsedom KZK Banská Bystrica je R. M. L., pričom žalobca menovite poukázal na ďalších zvolených členov predstavenstva KZK a uviedol, že žalovaný vo svojej výpovedi pred súdom uviedol nepravdivú informáciu o zložení predstavenstva KZK Banská Bystrica. Taktiež žalobca v odvolaní uviedol, že sídlo KZK Banská Bystrica sa nenachádza vo Zvolene, ako to tvrdí žalovaný, ale sídlo KZK Banská Bystrica je na adrese Horná 13, 974 04 Banská Bystrica a tak je to aj uvedené aj webovej stránke SŽK. < Žalobca neevviduje žiadnu nájomnú zmluvu, ktorej predmetom by bolo užívanie nebytových priestorov vo Zvolene za účelom sídla KZK Banská Bystrica, to znamená, ak žalovaný uvádza, že hnuťelný majetok Slovenskej živnostenskej komory, ktorý je predmetom tohto konania, je umiestnený v sídle KZK Banská Bystrica vo Zvolene a majú k nemu prístup všetci členovia KZK Banská Bystrica, tak sa jeho tvrdenie nezakladá na pravde a podsúva súdu zavádzajúce informácie. Žiaden z členov KZK Banská Bystrica nemá vedomosť o tom, kde sa predmetný hnuťelný majetok nachádza a takisto nemajú žiadne kľúče od žiadneho nebytového priestoru vo Zvolene. Ani samotný žalobca nemá vedomosť, kde sa predmetný hnuťelný majetok nachádza a taktiež nemá ani kľúče od nijakého nebytového priestoru vo Zvolene. Žiadny nebytový priestor neužíva ako nájomca a ani za žiadny nebytový priestor vo Zvolene neplatí nijaké nájomné. Je to práve žalovaný, ktorý, ako uviedol, má predmetný hnuťelný majetok vo svojej dispozícii a odmieta ho vydať žalobcovi, aj keď tak mal vykonať hneď, ako bol vylúčený z členstva v SŽK. Ďalej žalobca poukázal na § 3 ods. 4 písm. b/Zákona o Slovenskej živnostenskej komore. Uviedol, že žalobca v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonáva rôzne skúšky na overovanie odbornej spôsobilosti a žalovaný má okrem účtovných dokladov a hnuťelného majetku taktiež zadržanú aj dokumentáciu z vykonaných skúšok. Žalovaný odmieta odovzdať žalobcom špecifikované doklady, týkajúce sa KZK Banská Bystrica, pričom od 26. 11. 2015 je žalovaný osobou stojacou mimo členskú základňu ako aj mimo štruktúry SŽK. Tým, že žalovaný disponuje s písomnou agendou, týkajúcou sa KZK Banská Bystrica, tak neoprávnene nakladá s osobnými údajmi uvedenými v týchto dokumentoch. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom preukázal, že žalovaný nie je členom SŽK a ani predsedom KZK Banská Bystrica, z čoho následne vyplýva, že je povinný odovzdať žalobcovi účtovné doklady, hnuťelný majetok, ako aj písomnú agendu, týkajúcu sa KZK Banská Bystrica.

4. K odvolaniu žalobcu sa dňa 18. 02. 2019 vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že žalovaný namieta platnosť plnej moci na podanie žaloby a zastupovanie Slovenskej živnostenskej komory v predmetnom spor, nakoľko plnú moc podpísala poverená predsedníčka SŽK Y. R.. Pri skúmaní a rozhodovaní o žalobe sa mal prvostupňový súd zaoberať otázkou aktívnej legitimácie žalobcu. Žalovaný totiž tvrdí a trvá na tom, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie tejto žaloby. Ďalej uviedol, že žalovaný v konaní 5T/103/2018 poukázal na skutočnosť, že účtovnú evidenciu a doklady o Krajskej zložke SŽK vrátane razítka mal uložené v pracovnom kufríku, ktorý mu odcudzili pri lúpežnom prepadaní dňa 23. 12. 2017. Napriek tejto právnej skutočnosti prvostupňový súd rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť vydať žalobcovi účtovné doklady za Krajskú zložku SŽK za mesiace august - december 2015. K takémuto záveru súd dospel aj napriek tej skutočnosti, že žalovaný uvedené doklady nedrží, čoho dôkazom je spis Okresného súdu vo Zvolene č. k. 5T/103/2018. Vzhľadom k tomu, že tento výrok súdu je nevykonateľný, žalovaný proti nemu nepodal odvolanie z dôvodov hospodárnosti konania. Pokiaľ sa týka tretieho bodu výroku súdu, súd správne v tejto časti žalobu zamietol s odôvodnením, že žalovaný nemal hmotnú zodpovednosť a že nebolo preukázané, že so žalovaným majetkom či účtovnou evidenciou žalovaný nakladá. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, „odvolanie žalobcu zamietol“ a uložil žalobcovi povinnosť náhrady trov odvolacieho konania.

5. K vyjadreniu žalovaného sa dňa 12. 04. 2019 vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že namieta platnosť plnej moci na podanie žaloby, žalobca zdôraznil, že nie je pravdou, že predchádzajúca predsedníčka SŽK Y. H. R. nemohla udeliť plnomocenstvo na právne zastupovanie v tomto konaní. Poukázal na ust. § 9 Zákona o SŽK, na štatút SŽK (čl. 8.3 bod 1) a na ust. § 20 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V ďalšom obsahu svojho vyjadrenia žalobca opätovne uviedol skutočnosti uvedené a obsiahnuté v ním podanom odvolaní ohľadom zvolenia do funkcie žalovaného a vylúčenia žalovaného z radov Slovenskej živnostenskej komory. Má za to, že žalobca počas predmetného konania preukázal skutočnosť, že žalovaný disponuje s uvedeným hnuťelným majetkom žalobcu, ako aj vyššie uvedenou dokumentáciou žalobcu, preto je namieste, aby bola žalovanému uložená povinnosť uvedené veci žalobcovi vydať. V ďalšom obsahu

vyjadrenia sa žalobca zaoberá opätovne rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 18S/1/2015 zo dňa 04. 11. 2016 a uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 30S/98/2016 zo dňa 23. 01. 2018. K tvrdeniu žalovaného, že dňa 23. 12. 2017 mu boli pri jeho lúpežnom prepadnutí odcudzené i účtovné doklady požadované žalobcom v rámci tohto konania, žalobca uvádza, že túto skutočnosť žalovaný začal tvrdiť až po 10 mesiacoch od času, kedy mu mali byť predmetné doklady odcudzené. Je otázne, prečo túto skutočnosť neoznámil súdu skôr, písomne, prípadne ústne na pojednávaní dňa 17. 04. 2018. Žalobca má za to, že toto tvrdenie je zo strany žalovaného účelové. V ďalšom zotrval na svojom odvolaní a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho návrhu.

6. V dôsledku podaného odvolania žalobcu krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. vo výroku III. a závislom výroku IV., postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na základe podaného odvolania žalobcu, tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody žalobcu uvedené v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom odvolací súd zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; pokiaľ sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov.

10. Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že v odvolaní napadnutom rozsudku, v časti, ktorou súd žalobu zamietol v časti navrhovanej povinnosti žalovanému vydať hnuťelný majetok a písomnú agendu za Krajskú zložku Slovenskej živnostenskej komory, súd prvej inštancie žalobu žalobcu v tomto rozsahu zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena žalobcom, a teda z dôvodu, že nebolo preukázané, že žalovaný veci označené žalobcom prevzal, že ich zadržíava, disponuje nimi a že ich odmieta žalobcovi vydať.

11. V podanom odvolaní žalobca argumentoval, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný vykonával funkciu predsedu Krajskej zložky Slovenskej živnostenskej komory Banská Bystrica (ďalej v texte len „KZK“ ako krajská zložka komory) až do jeho vylúčenia z členstva v Slovenskej živnostenskej komore (ďalej len „SŽK“) dňa 26. 11. 2015. Vylúčenie žalovaného z členstva SŽK malo za následok i zánik funkcie žalobcu a v tom dôsledku mal žalovaný povinnosť vydať hnuťelný majetok Krajskej zložky Slovenskej živnostenskej komory a takisto i účtovnú, resp. písomnú evidenciu, týkajúcu sa Slovenskej živnostenskej komory.

12. K predmetnej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že samotné tvrdenie preukázanie skutočnosti, že žalovaný v určitom období vykonával funkciu predsedu Krajskej zložky Slovenskej živnostenskej komory a preukázanie skutočnosti že bol z tejto funkcie odvolaný (a zároveň vylúčený zo SŽK) neznamená zároveň preukázanie tej skutočnosti, že žalovaný ako fyzická osoba má vo svojej dispozícii majetok označený žalobcom a písomnú agendu krajskej zložky, že ho zadržíava a na výzvu

žalobcu odmieta vydať. Žalobca ako v konaní pred súdom prvej inštancie, tak ani v odvolacom konaní nepredložil konajúcemu súdu žiadny dôkaz o tom, že práve osoba žalobcu má vo svojej držbe predmetný majetok či písomnú agendu, že tieto zadržiava a odmieta vydať. Ako už správne poznamenal súd prvej inštancie, v súdnom konaní predložený inventarizačný list osvedčuje len tú skutočnosť, ktoré hnutelné veci predstavovali v rozhodujúcom období majetok Krajskej zložky Slovenskej živnostenskej komory, ktoré boli fyzicky i účtovne zaradené do majetku tejto organizačnej zložky žalobcu, ale v žiadnom prípade uvedený listinný doklad (inventarizačný list) nepreukazuje tú skutočnosť, že majetok má vo svojej dispozícii práve žalovaný ako fyzická osoba.

13. Pokiaľ v podanom odvolaní žalovaný namietal, že sídlo KZK Banská Bystrica sa nenachádza vo Zvolene, ako to tvrdí žalovaný a sídlom KZK Banská Bystrica je ulica Horná 13, 974 04 Banská Bystrica, je práve vecou žalobcu - Slovenskej živnostenskej komory, aby mala riadnu vedomosť o tom, kde majú sídla jej jednotlivé orgány, organizačné zložky, a je zarádzajúce, že organizácia s celoslovenskou pôsobnosťou nemá vedomosť o tom, v ktorom mieste v sídle kraja sa nachádza sídlo krajskej zložky alebo ak je táto otázka medzi komorou a zástupcami jej zložiek, prinajmenšom sporná. Pokiaľ žalobca chcel uvedenou argumentáciou uviesť, že žalovaný ako predseda Krajskej zložky Slovenskej živnostenskej komory konal v otázke kancelárie sídla zložky KZK bez vedomia SŽK alebo na základe svojej svojvôle, táto skutočnosť nie je predmetom vedeného súdneho konania a je výlučne otázkou vzťahov a kompetencií medzi Slovenskou živnostenskou komorou a jej orgánmi, resp. zástupcami týchto orgánov. Opakovane je potrebné uviesť, že ani uvedené nepreukazuje, že žalovaný ako fyzická osoba má v držbe majetok a písomnú agendu, patriacu žalobcovi. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne dospel k záveru o neunesení dôkazného bremena zo strany žalobcu v tejto časti žalobného návrhu, a preto bolo namiesto žalobu v dotknutej časti zamietnuť. Žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil súdu taký dôkaz, ktorý by bol spôsobilý zvrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto čiastkovej otázke, resp. by bol spôsobilý privodiť iné rozhodnutie vo veci. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. potvrdil ako vecne správny.

14. Odvolací súd preskúmal i správnosť výroku o trovách konania, ako výroku závislého na rozhodnutí vo veci samej a hoci k uvedenej otázke žalobca v podanom odvolaní nevzniesol žiadnu konkrétnu odvolaciu námietku, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval a rozhodol správne, pokiaľ žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 1/3, aplikujúc ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, konštatujúc konečný úspech žalovaného vo výške, resp. pomere 1/3, keď žalobca zo všetkých troch žalobných návrhov bol úspešný len v jednom. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny i v tejto časti.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396, § 262 ods. 1 a § 255 CSP a konštatoval, že žalobca, ktorý odvolanie vo veci samej podával, v odvolacom konaní nebol úspešný ani z časti, a teda žalovanému ako procesnej strane sporu v odvolacom konaní v celom rozsahu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom k tomu, že zo spisu vyplýva, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním i trovy reálne vznikli (viď vyjadrenie k odvolaniu žalobcu učené prostredníctvom právneho zástupcu žalovaného), odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).